

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechthildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

V. Colloquntur simul deus et anima.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

V. COLLOQUUNTUR SIMUL DEUS ET ANIMA.

- E**RO quasi ros veniens ad dilectam, ipsaque sicut lilium
germinabit. l. 13.
- O rex æterne gloriæ, corona principum, sapientia magis-
trorum, largitor omnium bonorum, redemptio captivorum. l. 12.
- Tu aspectu desiderabilis, eloquio dulcis, amplexu delect-
abilis, tuum me vincit miraculum; gratia me oppressit. O
petra altissima excellenter excisa, in te nemo nidificat, nisi
columba et philomela. l. 14.
- Bene venisti, columba mea dilecta, volando supergressa es
terrestria, pennæ attigerunt cœlestia. l. 15.
- Sapor tuus ut botri, odor tuus ut balsami, lux tua lux
solis, communicatio summi amoris. l. 16.
- O fundens largiter dona, fluens in amore, ardens in con-
cupiscentia, liquescens invicem cum dilecta tua. Tu re-
quiescis inter ubera mea; languo et deficio in absentia tua. l. 17.
- Ad hæc sponsus: Tu rosa in spineto speciosa; apis in
melle operosa, immaculata columba in conversatione, rutilans
sol in splendore, luna perfecta in tua statione, a tuo con-
spectu oculos meos nequeo avertere. l. 18.
- Blanditur sponsus sponsæ: Tu es meum cervical
molle, lectus delicatus, requies occultissima, concupis-
centia profundissima, gloria excellentissima; tu es vo-
luptas meæ deitatis, thronus humanitatis, rivulus mei
caloris. l. 19.
- Ad hæc anima: Tu es Sion meæ contemplationis;
meorum pastus et refectio oculorum, perditio mei, oblivio
temporis, status cordis mei, et strepitus casus, et abstractio
omnium virium mearum, summa et infallibilis securitas. l. 20.
- Amor sine cognitione animæ sapienti videtur obscuritas;
cognitio sine fruitione videtur ei infernalis pœnalitas, et nisi
fruendo moriatur, nulla consolationis gloria sublevatur. l. 21.
- O sponsa, tu es columba sine felle, virgo sine corruptione,
miles sine vulnere, servus invictus. [Quatuor hæc sunt quæ in
suo prælio probat Deus.] Respondet: Eia, Domine, [ama me
fortiter,] ama me [frequenter et] æternaliter; amor tuus l. 23

quanto fuerit frequentior, tanto sum mundior; quanto fortior, [tanto] efficior pulchrior; quanto vero fuerit diuturnior, tanto fio in hac vita sanctior.

l. 24.

Dicit ei Dominus: Quod amore frequenti te visito naturæ meæ est; amor enim sum: quod amore forti te prosequor concupiscentiæ meæ est; cupio enim et ego fortiter amari. Quod inlesinenter te amo, æternitatis meæ est, qui nec principium habeo neque finem.

l. 28.

Dicit sponsa: Gaudeo quod amare [debeo] eum qui me amat; quod utinam sic diligam ut in amore moriar, sine mensura, sine termino, *quia fortis est ut mors dilectio*. Lætare anima mea, quoniam vita tua mortua est pro te in amore; quem reamato tam fortiter ut pro eo delecteris mori viriliter; sic ardebis inextinguibiliter, sicut [vivus] carbo in igne grandi summi ardoris, erisque plena amoris quo nunc tam suaviter perfunderis.

Anima ad intellectum: Non necesse habes amplius me instruere, quia averti non valeo ab amore; ejus semper volo esse captiva, sine quo subsistere non potero, *salva vita*; ubi manet, ibi ero; cum mortua fuero et tum vivo: hæc stultorum stultitia qui carent *cordis molestia*.

l. 36.

Hostium tuorum malitia decorabit te; virtutes cordis tui honorem tibi conferent; opera tua bona corona capitis tui erunt, amor inter me et te mutuus exaltabit te, miraculum meum delectabile sanctificabit te.

l. 37.

Respondet anima: O prædilecte, despectionem immeritam delectabiliter accepto; virtutes cordis desideranter accepto; bonis operibus, proh dolor! vacua sum et careo; amorem nostrum mutuum heu! destruo non modicum et infirmo; tuum gloriosum miraculum expavesco, quia me indignam penitus recognosco.

l. 38.

Christus in regni solio gloriatur de amantis animæ desiderio dicens: Ecce venit conscendens quæ me vulneravit; hæc est quæ hujus mundi simiam abjecit, hæc ursum impudicitæ crudelem devicit, hæc lænam immeritæ elationis suppeditavit, et avaritiæ lupinam ingluviem discerpsit. Et ecce festinans venit, exagitata tamquam cervus desiderans ad me fontem vivum, et tamquam aquila de profundo volitans in excelsum.

Tu valde festinas in amore, o regina, indica mihi quid attuleris *in tuo decore*. Respondet: Domine, minusculum [meum affero tibi:] montes excedens magnitudine, mundum latitudine, nubes altitudine; mari est profundius, sole clarius, stellis multiplicius, terra ponderosius. O regina, imago meæ majestatis, glorificata assumptione meæ humanitatis, insignita spiritu meæ suavitatis, narra nomen oblatis muneris. Respondet: Domine, hoc est *oblatis muneris* nomen *mirabile*: cordis mei delectatio quam mundo abstuli et denegavi, ac in me ipsa continui, omnique creaturæ abrenuntiavi. Nunc ultra portare nequeo, ostende ubi ea reponam, quæso. Respondet: Cordis tui delectationem non nisi in Corde meo deifico, et in pectore meo collocabis humano; ibi solum tibi erit consolatio, spiritusque mei deosculatio.

l. 39.

l. 40.

l. 41.

l. 42.

l. 43.

VI. DE VIA AMANTIS ANIMÆ.

OLANGUENS amore anima, vis noscere vias tuas? Respondit: [Eia, dilecte] Sancte Spiritus, doce me. — Cum dolorem contritionis, ruborem confessionis, satisfactionisque laborem transieris, post despectum [amorem] sæculi, et tentationes diaboli, et carnis illecebras, deinde propriam [se extollentem] voluntatem, quæ a tergo multos ne in via charitatis ambulent retrahit, cum Satanam cum suis complicitibus sub pedibus tuis pugnando conculcaberis, tunc lassata respirando dices: O decore juvenis, delectat me præsentia tua, ubi te inveniam? At ille: Audio, inquit, vocem quæ de amoris procedit valetudine. Jamdudum hanc concupivi, nec hanc nisi nunc vocem audivi; motus hinc ibo ei obviam; hæc est enim quæ dolorem sustinet et amorem portat.

l. 44.

QUALITER SPONSUS EXCITAT ANIMAM.

MANE, luciflui roris tempore, hoc est devotionis intimæ, qua primum intus tangitur [anima], dicunt ei famuli, hoc est sensus corporei: Vestiri debes, o domina, et ornari.